

תת"ע 4155/07/17 - מדינת ישראל נגד חוסין ח'טיב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4155-07-17 מדינת ישראל נ' ח'טיב
תיק חיצוני: 13210126291

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	חוסין ח'טיב

החלטה

1. הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 20.12.18.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, ביום 11.7.17, נהג המבקש ברכב מרכב אחד, מסוג "איסוזו", שעליו נמסרה הודעת אי שימוש.

בגזר הדין הושתו על המבקש פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה בת חודשיים, על תנאי, למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

2. סנגורו של המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין מהטעם שטעה ברישום שעת הדיון ורשם 13:30, חלף השעה 9:00. לטענתו הוא והנאשם התייצבו בשעה 13:30 וגילו, להפתעתם, שניתן פסק דין בהעדר.

המסגרת המשפטית

3. סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים שבכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בסעיף 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

טעות משרדית של עו"ד

4. ב"כ המבקש טוען כי מדובר בטעות ברישום שעת הדין מטעמו. **ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (להלן - עניין סוראיה איטליא) קבע ביהמ"ש שטעות משרדית של משרד עוה"ד אין בה כדי להצדיק אי הופעה לדיון.

"על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון.

שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). **דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו.** (א.ט.ג. - הדגשה שלי).

5. זאת ועוד, הסנגור לא פרט את סיכויי ההגנה של המבקש ולא העלה כל טענה לעניין זה.

באשר לעונש, לא מצאתי אין חשש לעיוות דין - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה כשלרכב ניתנה הודעת אי שימוש, ונדון לפסילה בת 3 חודשים, פסילה בת חודשיים על תנאי למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪. ענישה שהיא מידתית וסבירה בנסיבות העניין.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, י"ב טבת תשע"ט, 20 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.